

ก๒๖

จัดเข้าวาระ..... 22 ก.ย. 2563

๒๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลที่ได้รับใบอนุญาต พ.ศ.

**ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่ ๕**

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล)๒๓๒๖๒ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่หนังสืออ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ขอให้กระทรวงการคลังให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นตามที่เห็นสมควรต่อร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลที่ต้องได้รับใบอนุญาต พ.ศ. (ร่างพระราชกฤษฎีกา) เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้องกับการตราพระราชกฤษฎีกา เนื่องจากเป็นการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓๔/๔ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ร.บ. ธุรกรรมฯ) เพื่อกำกับดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนและภาคธุรกิจเนื่องจากระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลมีความสำคัญต่อการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชกฤษฎีกา มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การใช้อำนาจตามมาตรา ๓๔/๔ ของ พ.ร.บ. ธุรกรรมฯ

การกำหนดประเภทของการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนที่ต้องได้รับอนุญาตไว้ ๒ ประเภท คือ (๑) บริการพิสูจน์และยืนยันตัวตน และ (๒) บริการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล นั้น มีความเห็นว่า การกำหนดธุรกิจบริการประเภท (๑) อาจไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ “ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล” ตาม พ.ร.บ. ธุรกรรมฯ ที่กำหนดให้หมายความว่า “เครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างบุคคลใด ๆ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ในการพิสูจน์และยืนยันตัวตนและการทำธุรกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการพิสูจน์และยืนยันตัวตน” แต่การให้บริการของผู้ให้บริการประเภท (๑) ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกา เป็นการให้บริการในลักษณะผู้ให้บริการพิสูจน์และยืนยันตัวตน (Identity Provider: IdP) ซึ่งจะมีการเชื่อมโยงระหว่างระบบของผู้ให้บริการและบุคคลที่ต้องการใช้บริการพิสูจน์และยืนยันตัวตน (Relying Party: RP) เท่านั้น จึงอาจมีผู้ให้บริการเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างบุคคลใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ธุรกรรมฯ

๒. แนวทางการกำกับดูแล

๒.๑ ในการพิจารณาแนวทางการกำกับธุรกิจที่ต้องได้รับใบอนุญาตนั้น ควรมีการพิจารณาถึงภูมิทัศน์ (Landscape) ของอุตสาหกรรมและลักษณะการให้บริการ เพื่อให้โครงสร้างและแนวทางการกำกับสอดคล้องกับลักษณะของอุตสาหกรรมและผู้ให้บริการในอนาคต รวมทั้งให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในภาพรวมแต่ในร่างพระราชกฤษฎีกา มีการกำหนดบริการพิสูจน์และยืนยันตัวตนเป็นบริการที่ต้องได้รับอนุญาต และต้องมีการกำกับดูแลในรูปแบบ Identity Provider (Identity Provider Model : IdP Model) ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดข้อจำกัด ดังนี้

๒.๑.๑ การเชื่อมโยงระหว่าง IdP และ RP เป็นคู่ ๆ อันจะนำไปสู่สภาวะเกี่ยวพันที่ซับซ้อน (Spaghetti Bowl Effect) ที่ยากต่อการกำกับ นอกจากนี้ ใน IdP Model นั้น RP ต้องเชื่อมโยงกับ IdP แต่ละราย ดังนั้น หาก IdP แต่ละรายดังกล่าวใช้ระบบที่ไม่เหมือนกัน RP ก็จะมีการะในการลงทุนในหลายระบบ เพื่อให้เชื่อมโยงกับ IdP แต่ละรายได้ ซึ่งอาจทำให้ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลซึ่งเป็นหนึ่งในโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลของประเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรในการดำเนินการ

๒.๑.๒ การกำกับในรูปแบบ IdP Model จะเป็นการสร้างภาระให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการพิสูจน์และยืนยันตัวตนแต่ไม่ได้ประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นหลัก เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทหลักทรัพย์ ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ โรงพยาบาล เป็นต้น เนื่องจากผู้ประกอบการดังกล่าวไม่ได้ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนเป็นธุรกิจหลักแต่ต้องถูกกำกับดูแลด้วยมาตรฐานเดียวกันกับผู้ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตน อีกทั้งยังเป็นภาระต่อหน่วยงานกำกับ หากมีผู้ได้รับใบอนุญาตหลายรายและมีความเสี่ยงที่อาจจะไม่สามารถกำกับดูแลได้อย่างทั่วถึง

ดังนั้น การกำกับในรูปแบบดังกล่าวอาจเป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าวในการให้บริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล ซึ่งไม่เอื้อต่อการส่งเสริมให้มีการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลอย่างแพร่หลายภายในประเทศ

อนึ่ง การที่ร่างพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้กำกับดูแลการประกอบธุรกิจบริการพิสูจน์และยืนยันตัวตนและระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลในรูปแบบ IdP Model และให้คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (คณะกรรมการฯ) เป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจดังกล่าวจะไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ซึ่งเห็นชอบในหลักการการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจดังกล่าว ในคราวการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล พ.ศ. ที่กระทรวงการคลังเสนอ ซึ่งหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวครอบคลุมถึงการวางโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลของประเทศ โดยการสร้างระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (Platform) ซึ่งจะเป็นระบบเชื่อมโยงข้อมูลและแบ่งปันข้อมูลในลักษณะคล้ายกับเป็นถนนหลักเพื่อเชื่อมต่อระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลหรือที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเท่านั้น โดยจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลอย่างถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลก่อนด้วย

๒.๒ ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะอีกคณะหนึ่งเพื่อกำหนดหรือปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลตามมาตรา ๓๔/๔ ของ พ.ร.บ. ธุรกรรมฯ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว เนื่องจากธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลนั้นมีความซับซ้อนและรายละเอียดค่อนข้างมาก อีกทั้งแนวทางการกำกับดูแลต้องปรับปรุงอย่างรวดเร็วตามการพัฒนาของเทคโนโลยีและบริบทในการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละภาคอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ การพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลเป็นจุดเริ่มต้นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละอุตสาหกรรมมีรายละเอียดและมาตรฐานที่แตกต่างกัน ทำให้การพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลในแต่ละอุตสาหกรรมอาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน และธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์บางประเภทมีผู้กำกับดูแลโดยตรงอยู่แล้ว เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นต้น ดังนั้น คณะกรรมการเฉพาะควรประกอบไปด้วยหน่วยงานกำกับดูแลดังกล่าว เพื่อให้การกำกับดูแลผู้ให้บริการดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. การเพิ่มเติมหลักเกณฑ์กำกับเพื่อให้การกำกับผู้ให้บริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๑ แนวทางการกำกับตามที่กำหนดในร่างพระราชกฤษฎีกา ไม่มีความชัดเจนในเรื่องการกำกับดูแลผู้ให้บริการที่ต้องได้รับอนุญาตที่ประกอบธุรกิจหลัก (Core Business) อื่นและมีหน่วยงานกำกับดูแลอยู่แล้ว เช่น

ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น จึงอาจเกิดความซ้ำซ้อนในการกำกับดูแล ซึ่งจะเป็นภาระแก่ผู้ให้บริการ ดังนั้น ร่างพระราชกฤษฎีกา ควรมีการกำหนดหรือการให้อำนาจสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สำนักงานฯ) ในการแบ่งหน้าที่การกำกับหรือมอบหมายอำนาจหน้าที่การกำกับบางส่วนให้หน่วยงานกำกับ Core Business ของผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาต เพื่อลดปัญหาในทางปฏิบัติ

๓.๒ มาตรา ๖ ประกอบกับมาตรา ๑๐ ของร่างพระราชกฤษฎีกา กำหนดว่าผู้ให้บริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลตามลักษณะที่กำหนดสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาต แต่ยังคงต้องปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาและประกาศที่คณะกรรมการฯ หรือสำนักงานฯ กำหนด จึงอาจเกิดความไม่ชัดเจนในทางปฏิบัติว่าจะมีกลไกในการกำกับดูแลให้กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโดยไม่ต้องขอใบอนุญาต ให้ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาและประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างไร เนื่องจากสำนักงานฯ ไม่มีข้อมูลของผู้ให้บริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตและผู้ให้บริการกลุ่มดังกล่าวอาจไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การกำกับ

๓.๓ ร่างพระราชกฤษฎีกา ควรเพิ่มเติมบทสันนิษฐานเกี่ยวกับหลักการให้ความยินยอมของเจ้าของข้อมูลไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ให้บริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลจึงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่กำหนดให้การขอความยินยอมต้องแจ้งรายละเอียดให้เจ้าของข้อมูลทราบตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการของระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลที่จะเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลของประเทศ ดังนั้น หากมีการกำกับผู้ให้บริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนแล้ว ก็ควรกำหนดบทสันนิษฐานเกี่ยวกับหลักการให้ความยินยอมของเจ้าของข้อมูลภายใต้กรอบที่เหมาะสมไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกา เช่น การสามารถตรวจสอบสถานะความยินยอมของเจ้าของข้อมูลผ่าน Platform ได้ เป็นต้น เพื่อให้เข้าข้อยกเว้นของมาตรา ๑๙ ที่บัญญัติว่า “เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้” อันจะทำให้ประเทศมีการพัฒนาทางด้านการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างรวดเร็ว แต่หากการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากบทสันนิษฐานรองรับเป็นการเฉพาะในร่างพระราชกฤษฎีกา แล้ว ทั้งภาคธุรกิจและประชาชนอาจมีต้นทุนและภาระในการดำเนินงานดังนี้

๓.๓.๑ ประชาชนให้ความยินยอมแก่ IdP ในกระบวนการออกและบริหารจัดการสิ่งที่ใช้ยืนยันตัวตน (Authenticator) เพื่อให้ IdP สามารถนำ Authenticator ไปใช้ในกระบวนการพิสูจน์และยืนยันตัวตนต่อไปได้ และการให้ความยินยอม IdP นั้น IdP จะต้องแจ้งให้ผู้ใช้บริการทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ระยะเวลาที่จะเก็บรักษาข้อมูลนั้นไว้ ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ข้อมูลนั้นจะต้องถูกเปิดเผย ซึ่งอาจมีความไม่สะดวกในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่อาจคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าผู้ให้บริการจะใช้บริการอะไรหรือกับ RP ที่เป็นบุคคลหรือหน่วยงานใดในอนาคต

๓.๓.๒ ในกรณีที่ RP ประสงค์จะได้ข้อมูลส่วนบุคคลเพิ่มเติมจากผู้ให้ข้อมูลที่นำเชื่อถือ (Authoritative Source : AS) ผู้ให้บริการซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลจะต้องให้ความยินยอมตามนัยข้อ ๓.๓.๑ ต่อ AS โดยตรงอีกครั้งเพื่อให้สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ RP เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้เปิดช่องให้ AS สามารถตรวจสอบสถานะความยินยอมของเจ้าของข้อมูลที่ปรากฏบนระบบของผู้ให้บริการ ซึ่งไม่ใช่การให้ความยินยอมต่อ AS โดยตรงได้

จะเห็นได้ว่า หากร่างพระราชกฤษฎีกา ไม่ได้กำหนดบทสันนิษฐานเกี่ยวกับการให้ความยินยอมของเจ้าของข้อมูลไว้เป็นการเฉพาะ การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลข้างต้น จะทำให้กระบวนการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลไม่สามารถอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้ และยังอาจเป็นการสร้างความไม่มีประสิทธิภาพในระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลที่สมควรจะเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางด้านดิจิทัลของประเทศอีกด้วย

๓.๔ ร่างพระราชกฤษฎีกา ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรฐานในการส่งข้อมูล AS ในกรณีที่ผู้ให้บริการให้ความยินยอมในการส่งข้อมูลดังกล่าวผ่านระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล ทำให้การส่งข้อมูล

ของ AS ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ RP ไม่ได้ได้รับการกำกับดูแลอย่างเพียงพอ และอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลและ AS รวมถึงความน่าเชื่อถือของโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลของประเทศได้ เนื่องจากหน่วยงานที่เป็น AS ส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลต่าง ๆ ของประชาชน ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรฐานและกระบวนการส่งข้อมูลของ AS กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ อาจพิจารณากำหนดให้ AS ต้องส่งข้อมูลให้ RP โดยตรงโดยไม่ผ่านระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลซึ่งเป็นระบบกลางที่บุคคลอื่นสามารถเข้าถึงได้ และกำหนดมาตรฐานในการเข้ารหัสข้อมูลที่เหมาะสม

๓.๕ ร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับการให้บริการพิสูจน์และยืนยันตัวตนและบริการระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ เห็นควรกำหนดให้บริการดังกล่าวที่ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดต้องได้รับใบอนุญาต เช่นเดียวกับการดำเนินการโดยบริษัทเอกชน เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ในทางราชการเท่านั้น ส่วนการให้บริการโดยหน่วยงานภาครัฐในเชิงพาณิชย์ควรมีการกำกับดูแลเช่นเดียวกับผู้ให้บริการภาคเอกชน

๓.๖ มาตรา ๘ ร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใด...ทำให้เกิดการผูกขาดในการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน” ข้อกำหนดในลักษณะดังกล่าว อาจขัดต่อมาตรา ๕๐ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติว่า “การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรมการป้องกันหรือจัดการกีดกันหรือการผูกขาด” และอาจยากที่จะบังคับใช้ในทางปฏิบัติ

๓.๗ ร่างพระราชกฤษฎีกาฯ มีเจตนารมณ์ในการกำกับดูแลผู้ให้บริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล แต่ยังไม่พบบทบัญญัติใดแสดงถึงรายละเอียดในการกำกับดูแลเกี่ยวกับการ พิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล มีเพียงบทบัญญัติที่กำกับดูแลด้านบรรษัทภิบาล (Corporate Governance) และธรรมาภิบาล (Good Governance) ของนิติบุคคลผู้ให้บริการเท่านั้น ซึ่งการกำกับเหล่านี้เป็นหลักการทั่วไปอยู่แล้ว ดังนั้น ควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำกับดูแลระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลเป็นหมวดเฉพาะที่ประกอบไปด้วยหลักการกำกับที่จำเป็น ได้แก่ การพิจารณาอนุญาตให้เชื่อมต่อหรือระงับการเชื่อมต่อกับระบบมาตรฐานการเข้ารหัสข้อมูล กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานของระบบที่มีใช้เป็นการจำกัดการพัฒนาเทคโนโลยี อำนาจและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับใบอนุญาตในการกำกับดูแลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบของตนปฏิบัติตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง และสิทธิและการคุ้มครองผู้ใช้บริการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติ พร้อมพัฒน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๘๐๒๐ ต่อ ๓๒๑๘

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๗๔